

Sygn. akt IC 27/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący (...) **Wioleta Bielińska**

Protokolant **Aleksandra Kopeć**

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2015 roku w Lwówku Śląskim

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko O. L.

o zapłatę kwoty 7.646,89 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 07 listopada 2013 r. w sprawie VINc 784/13 co do kwoty 6.696,89 zł

I/ zasądza od pozwanego O. L. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 2.834,09 zł (słownie: dwa tysiące osiemset trzydzieści cztery 09/100 zł) z ustawowymi odsetkami od dnia 29 października 2013 roku do dnia zapłaty,

II/ w pozostałej części powództwo oddala;

III/ zasądza od pozwanego O. L. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 743,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 588,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 27/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego O. L. kwoty 7 646,89zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 października 2013r. do dnia zapłaty, oraz kosztów procesu według norm przepisanych oraz kosztów przesyłki poleconej w wysokości 7,60zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany na podstawie umowy o świadczenie usług edukacyjnych był studentem w Szkole Wyższej Psychologii (...) we W.. W związku z uzyskaniem statusu studenta, na pozwanym spoczywał obowiązek uiszczania opłat związanych z odbywaniem studiów. Wysokość oraz termin ponoszenia opłat zostały określone w akcie prawnym uczelni ustalającym sposób ponoszenia opłat za zajęcia dydaktyczne. Pomimo jednak przyjętego przez pozwanego zobowiązania, nie regulował on w całości należnych opłat. Powód wskazał zaległości pozwanego z tytułu nieuiszczania opłat za studia w następujących wysokościach:

- 205,00 zł. tytułem zaległości egzaminu poprawkowego;
- 440,00zł zaległości tytułem opłaty za kurs powtarzany;
- 475,00 zł. tytułem nieopłaconego czesnego do dnia 5 czerwca 2009r.;

- 475,00 zł. tytułem nieopłaconego czesnego do dnia 5 kwietnia 2009r.;
- 475,00 zł. tytułem nieopłaconego czesnego do dnia 5 lutego 2009r.;
- 475,00 zł. tytułem nieopłaconego czesnego do dnia 5 maja 2009r.;
- 475,00 zł. tytułem nieopłaconego czesnego do dnia 5 marca 2009r.;
- 2 691,89zł. (skapitalizowane odsetki od składowych zadłużenia)

Powstała w ten sposób wierzytelność została przez uczelnie przelana na rzecz powoda na podstawie umowy cesji z dnia 18 czerwca 2013r.

Nakazem zapłaty z dnia 7 listopada 2013r., sygn. akt VI Nc 184/13, wydanym w postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy Lubaniu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w L. orzekł wobec pozwanego obowiązek zapłaty na rzecz powoda dochodzonej pozwem kwoty, wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania.

Pozwany złożył sprzeciw od powyższego nakazu, wnosząc o oddalenie powództwa w części ponad kwotę 950,00zł. Wobec powyższego nakaz zapłaty z dnia 7 listopada 2013r., sygn. akt VI Nc 184/13 kwoty 950,00zł uprawomocnił się i podlegał wykonalności w zakresie tej sumy.

W uzasadnieniu sprzeciwu przyznał, że na skutek trudnej sytuacji materialnej nie uiścił opłaty za czesne jedynie za 2 miesiące, w wysokości 950,00zł., a brak tych opłat skutkowało w jego ocenie skreśleniem z listy studentów zgodnie z zarządzeniem nr (...) z dnia 19 czerwca 2008r. Nadto zaprzeczył, aby uczestniczył w praktykach, jak również aby zdawał jakikolwiek egzamin poprawkowy.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu, precyzując jednocześnie części składowe zadłużenia, których suma stanowiła wskazaną w pozwie wartość przedmiotu sporu. Wskazał, że na żadaną pozwem sumę składały się następujące kwoty:

- 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego za miesiąc luty 2009r., płatne do dnia 5 lutego 2009r.;
- 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego za miesiąc marzec 2009r., płatne do dnia 5 marca 2009r.;
- 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego za miesiąc kwiecień 2009r., płatne do dnia 5 kwietnia 2009r.;
- 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego za miesiąc maj 2009r., płatne do dnia 5 maja 2009r.;
- 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego za miesiąc czerwiec 2009r., płatne do dnia 5 czerwca 2009r.;
- 205,00zł tytułem opłaty za egzamin poprawkowy o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 205,00zł tytułem opłaty za egzamin poprawkowy o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 205,00zł tytułem opłaty za egzamin poprawkowy o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 205,00zł tytułem opłaty za egzamin poprawkowy o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 440,00zł tytułem opłaty za kurs powtarzany i inne opłaty związane z odbywaniem studiów o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 440,00zł tytułem opłaty za kurs powtarzany i inne opłaty związane z odbywaniem studiów o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;

- 440,00zł tytułem opłaty za kurs powtarzany i inne opłaty związane z odbywaniem studiów o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;

- 440,00zł tytułem opłaty za kurs powtarzany i inne opłaty związane z odbywaniem studiów o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;

- 2 691,89zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych naliczonych od każdej z wyżej wymienionych składowych zadłużenia.

Ponadto powód podniósł, że pomimo nieopłacenia przez pozwanego dwóch rat czesnego, nie został on w sposób natychmiastowy skreślony z listy studentów, albowiem decyzja w tym zakresie ma charakter konstytutywny, stąd też pozwany był zobowiązany do dalszego opłacania czesnego.

W piśmie procesowym z dnia 2 kwietnia 2014r. pozwany wskazał następujący sposób naliczania odsetek od poszczególnych rat czesnego:

- od kwoty 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego na dzień 5 lutego 2009r. suma skapitalizowanych odsetek ustawowych wyniosła 291,83zł., wyliczona od dnia następnego po dniu wymagalności, do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu;

- od kwoty 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego na dzień 5 marca 2009r. suma skapitalizowanych odsetek ustawowych wyniosła 287,10zł., wyliczona od dnia następnego po dniu wymagalności, do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu;

- od kwoty 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego na dzień 5 kwietnia 2009r. suma skapitalizowanych odsetek ustawowych wyniosła 281,85zł., wyliczona od dnia następnego po dniu wymagalności, do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu;

- od kwoty 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego na dzień 5 maja 2009r. suma skapitalizowanych odsetek ustawowych wyniosła 276,78zł., wyliczona od dnia następnego po dniu wymagalności, do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu;

- od kwoty 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego na dzień 5 czerwca 2009r. suma skapitalizowanych odsetek ustawowych wyniosła 271,53zł., wyliczona od dnia następnego po dniu wymagalności, do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu;

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany został przyjęty na pierwszy rok studiów licencjackich w systemie niestacjonarnym (zaocznym) w Szkole Wyższej Psychologii (...) w W. na rok akademicki 2008/09r., na specjalizację – Dziennikarstwo i Komunikacja Społeczna.

(dowód: ankieta osobowa, 103 oraz zeznania pozwanego, k. 82-82v)

W dniu 8 listopada 2008r. została zawarta pomiędzy pozwanym a Szkołą Wyższą Psychologii (...) w W., z mocą wsteczną od dnia 1 października 2008r., umowa o warunkach odpłatności za studia. Zgodnie z umową pozwany był zobowiązany do uiszczania czesnego w systemie 10 rat oraz innych opłat związanych z tokiem studiów w wysokości określonej w zarządzeniach Rektora (...) Nr (...) z dnia 19 czerwca 2008r. i Nr (...) z dnia 10 lipca 2008r., stanowiących integralną część umowy. Za każdy dzień zwłoki w zapłacie czesnego miały być naliczane odsetki w wysokości 0,06%, następnie zarządzeniem Nr (...) z dnia 1 czerwca 2009r. wprowadzona została regulacja, zgodnie z którą za każdy dzień zwłoki w uiszczaniu czesnego naliczano odsetki ustawowe. Rok akademicki trwa od 1 października do dnia 30 września, zaś okresem rozliczeniowym dla studenta, obejmującym potwierdzenie wypełnienia obowiązków dydaktycznych jest rok akademicki.

Zgodnie z umową, student mający zamiar zrezygnować ze studiów, obowiązany był do pisemnego powiadomienia o tym fakcie Uczelnię. W przypadku złożenia takiej rezygnacji dziekan skreślał studenta z listy studentów. W przypadku złożenia pisemnego oświadczenia o rezygnacji lub skreślenia z listy studentów w trakcie roku akademickiego, student zobowiązany był do opłacenia czesnego za okres od rozpoczęcia roku akademickiego do końca miesiąca, w którym złożył rezygnację lub został skreślony z listy studentów, przy czym wartość należności za jeden miesiąc nauki stanowił 10% rocznego czesnego. W przypadku rezygnacji ze studiów, bądź skreślenia z listy studentów w trakcie roku akademickiego oraz jednoczesnego wystąpienia nadpłaty czesnego, uczelnia na wniosek studenta była zobowiązana do zwrotu nadpłaty.

Zgodnie z postanowieniami umowy student mógł być skreślony z listy studentów między innymi w przypadku co najmniej dwumiesięcznej zaległości w opłatach czesnego i innych opłatach związanych z tokiem studiów, w przypadku rezygnacji ze studiów, bądź w razie nieuzyskania zaliczenia roku w określonym terminie. Prawa i obowiązki studenta wygasają z dniem ukończenia studiów lub dniem, w którym decyzja o skreśleniu z listy studentów stała się wykonalna. Osoba, wobec której wygasły prawa i obowiązki studenta zobowiązana była uregulować wobec uczelni wszelkie zobowiązania pieniężne.

(dowód: umowa, k. 22-22v oraz regulamin, k. 30-31v oraz regulamin, k. 39-41)

Wysokość rocznej opłaty za studia w systemie niestacjonarnym w Szkole Wyższej Psychologii (...), na Wydziale Nauk Humanistycznych i (...), na kierunku Dziennikarstwo i Komunikacja Społeczna, od roku akademickiego 2008/09, wynosiła 4 200,00zł. za rok akademicki. Powyższa opłata mogła być rozłożona na 10 comiesięcznych rat, płatnych do 5-go dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca września 2008r., w wysokości – 475,00 zł.

Z powtarzanie zajęć, ponowne zdawanie egzaminu lub za zajęcia dodatkowe nie objęte planem studiów dla kierunku, który student studiował student miał obowiązek wnieść opłatę dodatkową według stawek określonych Zarządzeniem Rektora Nr (...) z dnia 30 czerwca 2009r. Zarządzenie to obowiązywało studentów kontynuujących naukę w roku akademickim 2009/2010, którzy rozpoczęli naukę w roku akademickim 2008/2009. Zgodnie z tym zarządzeniem opłata za zajęcia niesklasyfikowane wynosiła 440,00zł., zaś za ponowne zdawanie egzaminu 205,00zł. Terminy wnoszenia powyższych opłat w semestrze zimowym upływały w dniu 31 grudnia, zaś w semestrze letnim w dniu 30 kwietnia.

Skreślenie z listy studentów w trakcie roku akademickiego z powodu niepłacenia czesnego lub innych opłat związanych z tokiem studiów mogło nastąpić w przypadku co najmniej dwumiesięcznego opóźnienia we wpłatach. Za każdy dzień zwłoki w uiszczaniu czesnego naliczane miały być odsetki ustawowe.

(dowód: zarządzenia rektora, k. 43-58)

Decyzją Nr (...) z dnia 22 września 2010r. pozwany został skreślony z listy studentów, z dniem 15 lutego 2010r. Powodem skreślenia z listy był stwierdzony wobec pozwanego brak postępów w nauce i nieuzyskanie zaliczenia roku akademickiego.

(dowód: decyzja, k. 64)

W dniu 24 maja 2013r. Uczelnia sporządziła w formie elektronicznej wykaz zadłużenia, w którym wskazała łączną kwotę zadłużenia pozwanego względem Uczelni na kwotę 4 955,00zł. Wskazała ponadto, że na kwotę tę składały się następujące składniki zadłużenia:

- 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego, płatne do dnia 5 lutego 2009r.;
- 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego, płatne do dnia 5 marca 2009r.;
- 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego, płatne do dnia 5 kwietnia 2009r.;

- 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego, płatne do dnia 5 maja 2009r.;
- 475,00zł tytułem nieopłaconego czesnego, płatne do dnia 5 czerwca 2009r.;
- 205,00zł tytułem opłaty za egzamin o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 205,00zł tytułem opłaty za egzamin o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 205,00zł tytułem opłaty za egzamin o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 205,00zł tytułem opłaty za egzamin o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 440,00zł tytułem opłaty za kurs powtarzany o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 440,00zł tytułem opłaty za kurs powtarzany o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 440,00zł tytułem opłaty za kurs powtarzany o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;
- 440,00zł tytułem opłaty za kurs powtarzany o terminie płatności do dnia 31 grudnia 2009r.;

(dowód: rozliczenie zadłużenia, k. 59)

W dniu 18 czerwca 2013r. powód – (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł z uczelnią – Szkołą Wyższą Psychologii (...) w W. umowę sprzedaży wierzytelności, w której zbywca wierzytelności (uczelnia) zobowiązał się do przeniesienia na rzecz nabywcy (powód) przysługującą mu niesporną i wymaganą wierzytelność pieniężną w stosunku do pozwanego, określoną w załączniku nr 2 do powyższej umowy. Na mocy zawartej umowy powód – (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., stał się wierzycielem w stosunku do pozwanego – O. L., co do kwoty 4 955,00zł.

(dowód: umowa cesji, k. 60-60v i wyciąg z załącznika do umowy, k. 61)

Pismem z dnia 21 czerwca 2013r. powód powiadomił pozwanego o fakcie nabycia od uczelni wierzytelności wobec pozwanego, na podstawie zawartej umowy cesji. Jednocześnie wezwał pozwanego do zapłaty, w terminie 21 dni od dnia doręczenia wezwania, kwoty 7 419,25zł.

(dowód: zawiadomienie o cesji wraz z wezwaniem do zapłaty, k.62-62v oraz potwierdzenie nadania przesyłki, k. 63)

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie nie ulegał wątpliwości fakt zawarcia przez pozwanego umowy o świadczenie usług edukacyjnych z pierwotnym wierzycielem. Na skutek uznania powyższej okoliczności za bezsporną, należy wskazać również, iż na pozwanym ciążył w związku z tym obowiązek ponoszenia opłat za studia zgodnie z ustawą z dnia 27 lipca 2005 r. prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. 2012.572 j. t.) oraz zgodnie z aktami prawnymi uczelni wewnętrznie obowiązującymi.

Powód twierdził, że na podstawie zawartej z uczelnią pozwanego umowy cesji (art. 510 § 1 k.c.) stał się wierzycielem pozwanego, w zakresie wierzytelności powstałych na skutek zawarcia, pomiędzy O. L. i Szkołą Wyższą Psychologii (...) w W., umowy o świadczenie usług edukacyjnych. Występując z przedmiotowym roszczeniem powód winien zatem wykazać: jego wysokość, datę wymagalności oraz jego nabycie in concreto. W myśl przepisu art. 6 k. c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a strony są zobowiązane wskazywać dowody na stwierdzenie faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 § 1 k. p. c.).

Mając na względzie zgromadzony w toku sprawy materiał dowodowy, jedynie roszczenie w zakresie kwoty zasądzonej należało uznać za uzasadnione. W pierwszej kolejności należy wskazać na okoliczność zawarcia w dniu 8 listopada 2008r., pomiędzy pozwanym a pierwotnym wierzycielem (uczelnią) umowy o warunkach odpłatności za studia. Zgodnie z §4 ust. 1 umowy pozwany był zatem zobowiązany do uiszczania na rzecz uczelni czesnego w systemie 10

rat oraz innych opłat związanych z tokiem studiów w wysokości określonej w zarządzeniach Rektora Nr 11/2008z dnia 2008r. i Nr (...) z dnia 10 lipca 2008r. Zgodnie z wyżej wymienionymi aktami wewnętrznymi uczelni wysokość czesnego na kierunku, na którym studiował pozwany wynosiła kwotę 475,00zł za miesiąc nauki. Mając na uwadze okoliczność, że pozwany rozpoczął naukę w roku akademickim 2008/09, przyjęć należało, że zobowiązany był do uiszczania na rzecz uczelni comiesięcznych świadczeń pieniężnych w wysokości wyżej wskazanej. Nie ulega zatem wątpliwości, że wobec stanowiska pozwanego, który nie kwestionował, że pobierał naukę w miesiącach luty, marzec, kwiecień, i nie wykazał, że uregulował czesne za ten okres oraz, że złożył rezygnację ze studiów w jakiegokolwiek formie, roszczenie powoda w zakresie czesnego, za okres wskazany w pozwie było całkowicie usprawiedliwione. Nadto należy również zwrócić uwagę na fakt, iż w sprzeciwie od wydanego w toku sprawy nakazu zapłaty, nie zaskarżył nakazu zapłaty w zakresie roszczenia powoda co kwoty 950,00zł., stanowiącej równowartość czesnego za dwa miesiące nauki.

Nie można było bowiem zgodzić się z twierdzeniami pozwanego, iż nie był on zobowiązany do ponoszenia opłat za pozostałe miesiące nauki w semestrze letnim roku akademickiego 2008/2009, ponad kwotę. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał bowiem, że nie był w ogóle zobowiązany do ponoszenia opłat za studia w dalszym okresie, albowiem po nieuiszczeniu dwóch rat za studia (stanowiących równowartość kwoty uznanej – 950,00zł) został on, zgodnie z prawem wewnętrznym uczelni, automatycznie usunięty z listy studentów, a zatem nie ciążyły już na nim obowiązki studenta względem uczelni. Z twierdzeniami pozwanego nie można się było jednak zgodzić, bowiem zgodnie z aktami wewnętrznymi uczelni, obowiązującymi pozwanego jako studenta – Zarządzeniem Rektora Nr (...) z dnia 19 czerwca 2008r. oraz regulaminem studiów, skreślenie studenta z listy mogło nastąpić między innymi w przypadku nieuregulowania dwóch rat za studia. Powyższa regulacja wskazuje więc na to, że skreślenie pozwanego z listy studentów, na skutek nieziszczenia czesnego za dwa miesiące, mało charakter normy dyspozytywnej (*ius dispositivum*) i stanowiło jedynie uprawnienie uczelni. Regulacja ta nie miała zatem charakteru obligatoryjnego, a już tym bardziej, skutek wykreślenia pozwanego z listy studentów nie następował w sposób „automatyczny” (*ex lege*). Zatem do wystąpienia skutku skreślenia pozwanego z listy studentów niezbędne było podjęcie określonej czynności prawnej po stronie uczelni. Zgodnie z powyższym, przyjęć więc należało, że pozwany został skreślony z listy studentów z dniem 15 lutego 2010r., na skutek wydania Decyzji Nr (...) z dnia 22 września 2010r., zaś decyzja ta została dołączona do akt sprawy w charakterze dowodu (k. 22-22v).

Ponadto nie można było uznać również twierdzeń pozwanego za wiarygodne, złożonych na rozprawie z dnia 20 marca 2014r. Pozwany podnosił bowiem, iż w maju 2009r. składał osobiście w dziekanacie uczelni wnioski o rezygnację ze studiów. Pozwany nie udowodnił tego faktu, nie przedłożył na potwierdzenie swojej tezy żadnego dowodu w formie dokumentu, czy też pisemnego oświadczenia w tym zakresie. Wskazał co prawda, że otrzymał kserokopię pisma o rezygnacji, które następnie na skutek zmiany miejsca zamieszkania zagubił, jednakże okoliczności te nie zostały przez niego w toku postępowania w żaden sposób udowodnione. Podobnie pozwany nie wykazał również okoliczności ponoszenia opłat za studia za miesiąc luty i marzec 2009r. Twierdzenia te pozostały nieudowodnione, albowiem pozwany na potwierdzenie tych faktów również nie przedłożył żadnych dowodów w postaci np. rachunków, pokwitowań, potwierdzenia przelewu bankowego czy też potwierdzenia dokonywania tych wpłat w jakimkolwiek innym punkcie, takim jak agencja opłat czy poczta. Zawnioskowany przez pozwanego dowód z przesłuchania świadka K. G., będącej, według pozwanego, naocznym świadkiem, składania rezygnacji ze studiów w dziekanacie uczelni, ostatecznie nie został przeprowadzony, wobec wielokrotnego niestawienia tego świadka. Brak reakcji pozwanego, na wezwania Sądu, w dalszym biegu postępowania, uniemożliwił weryfikację prawidłowości danych adresowych tego świadka. Wniosek dowodowy, złożony przez pozwanego, o przesłuchanie w charakterze świadka pracownika dziekanatu uczelni został oddalony, jako niepełny, wobec niewskazania osoby, która ma być przesłuchana, w związku z czym dowód ten był niemożliwy do przeprowadzenia.

Zarzuty pozwanego podniesione w sprzeciwie oraz na rozprawie w dniu 20 marca 2014r. w ocenie sądu nie zasługiwały zatem na uwzględnienie, przy czym należy zauważyć, że ciężar dowodu (*onus probandi*) w zakresie podnoszenia powyższych tez spoczywał właśnie na pozwanym. Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Pozwany jednak nie spełnił zadość powyższemu obowiązkowi w zakresie podnoszonych zarzutów.

Okoliczności powyższe nakazywały więc uznać roszczenie powoda w przedmiocie żądania zapłaty za czesne za usprawiedliwione, jednakże żadaną przez niego sumę należnego czesnego w łącznej wysokości 2 375,00zł., stanowiącej iloczyn miesięcznego czesnego za pięć okresów płatności, należało pomniejszyć o kwotę uznaną przez pozwanego w sprzeciwie – 950,00zł. Jak już bowiem wskazano na to powyżej, w zakresie tej właśnie, wobec zakresu zaskarżenia nakazu zapłaty z dnia 7 listopada 2013r. nastąpiło jego uprawomocnienie i kwota ta może podlegać egzekucji po zaopatrzeniu nakazu zapłaty w klauzule wykonalności w tym zakresie.

Niezależnie jednak od powyższego, należało uznać za pozbawione podstaw roszczenie powoda w przedmiocie żadnych kwot tytułem opłat za egzaminy poprawkowe (w wysokości po 205,00zł.), jak również opłat za uczęszczanie przez pozwanego na kursy powtarzane i dodatkowe zajęcia (w wysokości po 440,00zł.). Istotnie opłaty takie były przedmiotem regulacji – Zarządzenia Rektora Nr (...) z dnia 30 czerwca 2009r., jednakże powód nie wykazał, aby pozwany rzeczywiście uczęszczał na takie zajęcia dodatkowe i aby faktycznie przystąpił do jakiegokolwiek egzaminu poprawkowego.

Wobec tego, że przedmiotem roszczenia była wierzytelność nabyta na skutek umowy przelewu (art. 555k.c. w zw. z art.509 k.c.) konieczne było, wobec zaprzeczenia przez pozwanego istnienia długu wobec zbywcy wierzytelności, wykazanie, że pierwotnemu wierzycielowi przysługiwało wobec pozwanego roszczenie z tytułu nieuregulowania opłaty abonenckiej.

W niniejszej sprawie powód nie zdołał wykazać z czego wynika kwota dochodzona

pozwem, ani też, że wierzytelność faktycznie istnieje. Podkreślić należy, iż cesjonariusz nabywa wierzytelność w wysokości jaka przysługiwała cedentowi. W przypadku kwestionowania jej przez stronę pozwaną, to powód winien wykazać, iż zbywcy wierzytelności przysługiwała ściśle określona wierzytelność i z jakiego wynikała tytułu. Po zbyciu wierzytelności pozwany może bowiem nadal podnosić zarzuty w stosunku do pierwotnego wierzyciela.

Powód jednakże nie przedstawił na potwierdzenie tych okoliczności żadnych dowodów w postaci chociażby list obecności. Nie można było zatem na podstawie samych tylko twierdzeń powoda oraz umowy cesji i załącznika do niej uznać, iż pozwany był zobowiązany do poniesienia dodatkowych opłat za studia wobec pierwotnego wierzyciela .

Powód nie wykazał, że dodatkowe opłaty, których zapłaty się domaga dotyczą roku akademickiego 2008-2009, a wskazywana data wymagalności tych kwot (31 grudzień 2009r.), prowadzi do wniosku, że opłaty te dotyczą III semestru. Jednakże powód nie wykazał również, aby pozwany podjął naukę na trzecim semestrze studiów, a również fakt nie naliczania opłat w postaci czesnego za trzeci semestr temu, ewidentnie przeczy. Powód nie przedstawił na tę okoliczność żadnych dowodów w formie np. wpisu pozwanego na listę studentów na rok akademicki 2009/2010r., stąd też żądanie przez powoda dodatkowych opłat tym bardziej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Należy dodatkowo zauważyć, że żądanie powoda wyrażone w pozwie, w zakresie żądania kwoty głównej oraz wymienionych poszczególnych składników zadłużenia, mających stanowić sumę przedmiotu sporu, było nieprecyzyjne. Wskazane bowiem pierwotnie w pozwie składniki zadłużenia nie stanowiły sumy żądanej kwoty głównej. Pozwany dopiero w odpowiedzi na sprzeciw uzupełnia niejako żądanie pozwu z zakresie tych składników (opłat dodatkowych za studia), które po ich zsumowaniu z łączną kwotą opłat za czesne stanowią wskazaną wartość przedmiotu sporu. Należy wskazać, że czynności tej nie można było jednak potraktować jako rozszerzenie powództwa, również dlatego, że powód nie złożył takiego wniosku w odpowiedzi na sprzeciw, zaś „dopisanie” przez powoda kwot stanowiących opłaty dodatkowe, dzięki któremu suma żądanych składników miała stanowić wartość kwoty żądanej, należało ocenić jako dobrowolny, w żaden sposób niepotwierdzony zabieg powoda. W ocenie sądu jego czynność w tym zakresie została podjęta wyłącznie z powodu dążenia do uznania przez sąd żądanej kwoty głównej za zasadną.

Żądanie opłat dodatkowych należało zatem uznać za bezzasadne, natomiast rozbieżności treści pozwu z odpowiedzią na sprzeciw w tym przedmiocie, dodatkowo potwierdzały konieczność oddalenia pozwu w tej mierze.

W tych okolicznościach należało więc zasądzić na rzecz pozwanego kwotę 1 425,00zł. Kwota ta stanowi bowiem różnicę pomiędzy żadaną pozwem sumą czesnego za okres miesięcy, a kwotą 950,00zł., uznaną przez pozwanego w sprzeciwie, wobec której uprawomocnił się wydany w toku sprawy nakaz zapłaty z dnia 7 listopada 2013r.

Ponadto do wyżej wskazanej kwoty należało dodać sumę skapitalizowanych odsetek ustawowych, naliczanych od poszczególnych rat czesnego (5 składników) do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, w łącznej wysokości 1 409,09zł. Przy czym stwierdzić należy, że zasądzenie łącznej sumy odsetek nastąpiło zgodnie z treścią pisma procesowego z dnia 2 kwietnia 2014r. Dodatkowo od tak zasądzonej sumy – 2 834,09zł., należało zasądzić również odsetki ustawowe od dnia wniesienia pozwu – 29 października 2013r. do dnia zapłaty, zgodnie z art. 481 k.c. W pozostałym zakresie pozew podlegał oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach procesu zapadło zgodnie z art. 100 k.p.c., zgodnie z treścią tego przepisu w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Mając na względzie okoliczność, że żądanie powoda zostało uwzględnione (2 834,09zł + 950,00zł = 3 784,09zł) jedynie w 49%, zaś w 51% powód przegrał sprawę, koszty postępowania należało orzec w wyżej wymienionym stosunku procentowym. Przy czym wobec utraty mocy nakazu zapłaty w zakresie kosztów postępowania w ostatecznym rozliczeniu w zakresie kosztów podlegała również kwota 950,00zł. Ostatecznie, przy uwzględnieniu, że powód poniósł koszty, na które składały się 300,00zł – opłata od pozwu, kwota 17,00zł opłata od pełnomocnictwa i 1.200,00zł koszty zastępstwa prawnego (minimalna stawka), tj. łącznie 1.517,00zł, na rzecz strony powodowej zasądzona została kwota 743,00zł, stanowiąca 49% , a w tej kwocie 588,00zł., jako koszty zastępstwa prawnego (49% z 1.200,00zł)